

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบ และมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร: กรมศาสนา.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาขาวิชาระเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนวิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร้าว.

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2560). Thailand 4.0 โน้ตเดลข้อเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่นคง และยั่งยืน. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กัญนิกา พราหมณพิทักษ์. (2549). ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน เด็กไทยก้าวไกลดังใจหวัง. วารสารวิชาการ, 9(4).

กันยา พลายมี. (2553). การพัฒนาแบบวัดความรับผิดชอบ ตามพระบรมราชโวหารของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันบุรี).

กาญจนา อรุณสุขรุจี. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานของสหกรณ์ การเกษตรใช้ประโยชน์จำกัด อำเภอไชยปราการจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

โครงการ TIMSS 2007. (2552). ผลการศึกษาแนวโน้มการจัดการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติของโครงการ TIMSS 2007 ประเทศไทยอยู่ตรงไหน. วารสารวิชาการ, 37(160), 7-11.

จริญญา เอลาประโคน. (2546). การพัฒนาแบบประเมินจريยธรรมรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).

- จันทร์ พวงยอด. (2543). การพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 โรงเรียนพุทธจักรวิทยาโดยใช้กิจกรรมและเทคนิคการประเมินตามสภาพจริง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ชาตุวงศ์ ศรีพาณิช. (2548). การพัฒนาการสอนวิชาพิลึกส์โดยใช้วิธี T5 Model. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).
- เจริญ ชุมมวล. (2550). การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญสำหรับนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ประสบการณ์จากการนำมายใช้. เอกสารการประชุมวิชาการ (CD ROM) ข่ายงานวิគารรม อุตสาหการ ประจำปี 2550, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ชลยา เมะราže. (2556). ผลการเรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบย้อนกลับร่วมกับห้องเรียนกลับด้านบนเครื่องข่ายสังคม วิชาการวิเคราะห์และแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี).
- ชวाल แพรตตุล. (2516). เทคนิควิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพ้อยท์.
- ช่อพิพิญ กัณฑ์โชติ. (2552). การใช้ T5 Model ร่วมกับ D4L+P ในการสอนชีววิทยาเบื้องต้น 2 สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. เอกสารประกอบการประชุมฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการ การจัดการเรียนรู้สู่สภาพจริงในระดับอุดมศึกษาครั้งที่ 1 การเปลี่ยนผลการเรียนรู้ (CO-HELP 2009), 68-73.
- ณัฐชลัตดา ลอยฟ์. (2559). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคห้องเรียนกลับทางวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- เดลินิวส์. (2556, พฤษภาคม 8). เปิดเทอมใหม่สอนด้วยห้องเรียนกลับทาง <http://www.dailynews.co.th/education/203053/>
- ดำรงศักดิ์ ไชยแสน. (2542). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย. (รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

พิชานนท์ ชุมแวงวาปี และ ลัดดา ศิลัน้อย. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้ปัญหาด้วยวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับด้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาสังคมศึกษา ส 21103. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 38(4), 7.

ไทยโพสต์. (2556, มกราคม 30). สพฐ. สั่งลดการบ้าน. สืบค้นจาก

<http://thaipost.net/news/300113/68844/>

ธันยาภัทร์ เรียร่องอินทร์. (2554). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาณสารสัมพันธ์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบทีไฟร์กรีด. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).

นฤมล จันทร์แดง. (2557). การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบโครงสร้าง เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อการเรียน คณิตศาสตร์ ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

นิชาภา บุรีกาญจน์. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดห้องเรียนกลับด้านที่มีต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

. (2557). ผลการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้แนวคิดแบบห้องเรียนกลับด้านที่มีผลต่อความรับผิดชอบและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(2), 768-782.

ประนอม สุขนาค. (2545). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์).

ผัลย์สุพันธ์พัชร์ มุ่งเฝด. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม. (รายงานการค้นคว้า อิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

แพชญ กิจระการ. (2544). วิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา. (รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

พร้อมพรรณ อุดมสิน. (2545). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ ทรีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัฒนาดี อนุสรเทวนทร. (2544). การใช้กลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 โรงเรียนลุมพุก (วันครู 2503) อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).

พิทยาภรณ์ เลิศกระโภก. (2549). การสร้างสื่อการสอนผ่านเครือข่ายโดยวิธี T5 Model สำหรับรายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์. (รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และ พยากรณ์ ยืนดีสุข. (2548). วิธีวิทยาการสอนวิทยาศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

พิสุทธิฯ อารีราษฎร์. (2551). การพัฒนาซอฟแวร์ทางการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาการพิมพ์.

ไฟศาล หวังพาณิช. (2536). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพาณิช.

ภาวนี ไสรยะเพ็ชร. (2549). การศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมคุณธรรมเกี่ยวกับความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบให้กับนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนในเครือเซร์ปอล เดอ ชาร์ตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2528). เทคนิควิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพาณิช.

รัชภavarณ์ ขนานแข็ง และคณะ. (2558). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะด้านฐานสมรรถนะวิชาชีพ ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Microsoft Office Excel 2007 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนด้วยบทเรียนบนเครือข่ายแบบ T5 Model กับการเรียนแบบปกติ. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 5(1), 80-88.

- รัชวีติ วรรุณี. (2548). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- รัตนการณ์ พลชา. (2544). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรความรับผิดชอบและความมีวินัยในการเรียน โดยใช้ตัวแบบบุคคลจริงให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภูกระดึงวิทยาคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- รุ่งนภา นุตราววงศ์. (2556, พฤษภาคม 3). ห้องเรียนกลับด้าน “สพฐ.” ให้เรียนที่บ้าน-ทำการบ้านที่บ้าน [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://www.kruthai.info/view.php?article_id=4537/
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สุวิริยาสาส์น.
- ลัลนัลลิต อุ่ยมอำนวยสุข. (2555). การสร้างสื่อบนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพา เรื่องการเคลื่อนไหวในระบบดิจิตอลเบื้องต้น ที่ใช้วิธีการสอนแบบห้องเรียนกลับด้าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี).
- วรรณี แคมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณี เพชรอุไร. (2556). ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านในวิชาสมบัติทางภาษาพากของยางและพอลิเมอร์ของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์. รายงานการวิจัยในชั้นเรียน, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- วัชรา วงศ์เรียง และคณะ. (2558). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ เรื่อง สมดุลเคมีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแบบ T5 paper-based. วารสารคณศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับพิเศษ), 747-757.
- วัชรี ชุ่ธรรม. (2539). จิตวิทยาพัฒนาบุคลิกภาพ (53 กลยุทธ์เสริมพลังตน). กรุงเทพมหานคร: พหลชัย.
- วััญญา วิชาลักษณ์. (2522). ความล้มเหลวระหว่างองค์ประกอบของบุคลิกภาพกับคะแนนกับผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ).

- วันเฉลิม อุดมทวี. (2555). การพัฒนาความสามารถการคิดเชิงบูรณาการ และผลลัมภ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 ภูมิศาสตร์ทวีปอเมริกาเหนือและใต้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ร่วมกับเทคนิคห้องเรียนกลับทาง (Flipped Classroom). (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- วิจารณ์ พานิช. (2551). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสตดชรี-สตุษด์วงศ์.
- ______. (2556). ครูเพื่อศิษย์ สร้างห้องเรียนกลับทาง. กรุงเทพมหานคร: เอส.อาร์.พรินติ้งแมสโปรดักส์.
- วิมลมานас. (2556, สิงหาคม 24). บันได 10 ขั้นสู่ความสำเร็จในการทำงาน. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก <https://th.jobsdb.com/th-th/articles/>
- ศิรินันท์ วรรตนากิจ. (2545). การศึกษาความล้มเหลวระหว่างปัจจัยบางประการกับความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีเคราะห์แบบหลัมพันธ์คานโนนิคอล. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ).
- ศุภสิริ โสมageตุ. (2544). การเปรียบเทียบผลลัมภ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2548). คู่มือการจัดการเรียนรู้ก้าวสู่ระบบวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2560). สรุปผลการประเมิน PISA 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สมชาย ตั้งพร้อมพันธ์. (2555, กุมภาพันธ์ 11). ความสำเร็จคืออะไร. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=2708&read=true&count=true/
- สมนึก ภัททิยราษฎร์. (2544). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กองสินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

- สมนึก วิเศษสมบัติ. (2545). ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันราชภัฏเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ).
- สมบัติ การจnarรักพงค์. (2545). เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด. กรุงเทพมหานคร: ราชอัครา.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมบุญ ภู่นวล. (2525). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมพงษ์ ชินสร้อย และคณะ. (2534). การศึกษาเรียนรู้ การปฏิบัติและปัญหาเกี่ยวกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. เอกสารประกอบการบรรยาย.
- สมเจตน์ อุรศศิลป์ และ ศักดิ์ศรี สุภาษร. (2554). การเปรียบเทียบโน้มติก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องพันธะเคมีตามโมเดลการเรียนรู้ T5 แบบกราดache. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 1(1), 38-57.
- สุทธิพงศ์ บุญผุด. (2541). การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ).
- สุรชัย ขวัญเมือง. (2522). วิธีสอนและการวัดผลคณิตศาสตร์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เทพนิมิตการพิมพ์.
- สุรศักดิ์ ป่าเข. (2556). ห้องเรียนกลับทาง : ห้องเรียนมิติใหม่ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- สุรัตน์วดี ชิดสูงเนิน (2553). การออกแบบและพัฒนา e-Learning ด้วย T5 Model, รูปแบบการออกแบบและพัฒนา e-Learning. [เว็บล็อก]. สืบค้นจาก <http://learners.in.th/blog/suratwadee/155108/>

- สุรังค์ โค้ตระกูล. (2554). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาราการพิมพ์.
- สุภาพร สุดบnid. (2557). การเปรียบเทียบ ความรับผิดชอบต่อการเรียน เจตคติต่อการเรียน และผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดห้องเรียนกลับทาง (*Flipped Classroom*) และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สุเนตร สีบค้า. (2552). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนผ่านเว็บด้วยโปรแกรมมูเดิล. เชียงใหม่: คณะวิศวกรรมและอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- โสภាពร เสนีย์สตร. (2551). แบบทดสอบลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีวินัย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2549). ระบบการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง โนเดล การออกแบบระบบการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งใหม่ ๆ. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- อนงค์ น้อยสำแดง. (2554). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต่อผลลัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม).
- อนงค์ สนธุสิริ. การเรียนรู้แนวใหม่ในศตวรรษที่ 21. [เว็บบล็อก]. สืบค้นจาก http://anongswu502.blogspot.com/2013_01_01_archive.html/
- อมรวรรณ แก้วผ่อง. (2542). การเปรียบเทียบผลของกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดน้อยในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ).
- อรรถพล แท่นแก้ว. (2554). T5 Model : สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการประเมินผลระหว่างกลุ่มผู้เรียนในวิชาพิสิกส์. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี).

อวารรณ พานิชป้อมพงศ์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (*วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ).

เอกวิทย์ โภบุรินทร์. (2546). การศึกษาผลลัพธ์ทั้งการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และความรับผิดชอบต่อการเรียน ผ่านห้องเรียนเสมือน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. (*วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ).

อำนวย เดิศยันต์. (2533). การประเมินผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: ศิลปะสนองการพิมพ์.

Bergman, J. & Sams, A. (2007). *Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day*. U.S.A.: International Society for Technology in Education.

Galway, L. P., Berry, B. & Takaro, T. K. (2015). Student perceptions and lessons learned from flipping a master's level environmental and occupational health course. *Canadian Journal of Learning and Technology*. 41(2), 7.

Karntarat Wuttisela. (2009). Attitude toward 5T Design Model via D4LP: A case study of selected topic in organic chemistry. *Proceeding from international science education conference 2009 Singapore*, 2493-2502.

Lim, C., Kim, S., Lee, J., Kim H. & Han, H. (2014). Comparative Case Study On Designing and Applying Flipped Classroom at University Seoul. *Seoul National University 11th International Conference on Cognition and Exploratory Learning in Digital Age*, 114-116.

Marlowe, C. A. (2012). The Effect of the Flipped Classroom on Student Achievement and Stress. Montana. Retrieved from <http://scholarworks.montana.edu/xmlui/bitstream/handle/1/1790/MarloweC0812.pdf?sequence=1>.

Maureen and other. (2000). Inverting the Classroom : A Geteway to Creating an Inclusive Learning Environment. *The Journal of Economic Education*, 30(1), 29-43.

- McCallum, S., Schultz, J., Sellke, K. & Spartz, J. (2015). An Examination of the Flipped Classroom Approach on College Student Academic Involvement. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 27(1), 42.
- Michael and other. (2012). Student and instructor experiences in the inverted Classroom. *Frontiers in Education Conference (FIE)*.
- Ruddick. (2012). *Improving Chemical Education from High School to College Using A More Hands-on Approach*. U.S.A.: University of Memphis.
- Salter, D., Richards, L., & Carey, T. (2004). The 'T5' Design Model: An Instruction Modeland Learning Environment to Support the Integration of Online and Campus-Based Courses. *Educational Media International*, 41(3), 207-217.
- Salter, D. & Richards, L. (2001). *The New Classroom Engaging Student with Online Activities*. Canada: University of Waterloo.
- Saksri Supasorn. (2009). Implementation of paper-based T5 learning Model to enhance student Understanding: The case for low achievement student in organic chemistry course. *Proceeding from international science education conference 2009 Singapore*, 1936-1950.
- Silphiphat, S. and et al. (2010). E-Learning via T5 Model in an International Economics Course. *ASEAN Journal of Open and Distance Learning*, 2(1), 1-7.
- Strayer, J. F. (2007). The Effects of The Classroom Flip on The Learning Environment: A Comparison of Learning Activity in A Traditional Classroom and A Flip Classroom That Used An Intelligent Tutoring System. *The Ohio State University*. Retrieved from https://etd.ohiolink.edu/!etd.send_file?accession=osu1189523914&disposition=inline/
- Sun, J. C. Y. and Wu, Y. T. (2016). Analysis of Learning Achievement and Teacher- Student Interactions in Flipped and Conventional Classrooms. *International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 17(1), 79.

- Tenneson & McGlasson. (2006). *The Classroom Flip, PowerPoint Presentation.* U.S.A.: Fontbonne University.
- Tucker, D. M. (2013). Investigating The Efficacy A Flipped Science Classroom Model. *Intercollege Program for Science Education Montana State University.*
- Tune, J. D., Sturek, M. & Basile, D. P. (2013). Flipped classroom model improves graduate student performance in cardiovascular, respiratory and renal physiology Indiana University School of Medicine. *Advances in Physiology Education*, 37(4), 316-320.
- Zappe and et al. (2009). "Flipping" The Classroom to Explore Active Learning in A LargeUndergraduate Course. *Proceeding of the 2009 American Society for Engineering Education Annual Conference and Exhibition.*